

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

A6-0012/2009

26.1.2009

SPRAWOZDANIE

zawierające projekt zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady w sprawie walki z seksualnym wykorzystywaniem dzieci i pornografią dziecięcą (2008/2144(INI))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawczyni: Roberta Angelilli

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT ZALECENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO DLA RADY	3
UZASADNIENIE	9
PROJEKT ZALECENIA (B6-0216/2008)	10
OPINIA KOMISJI PRAW KOBIET I RÓWNOUPRAWNIENIA	12
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	16

PROJEKT ZALECENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO DLA RADY

w sprawie walki z seksualnym wykorzystywaniem dzieci i pornografią dziecięcą (2008/2144(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, który złożyła Roberta Angelilli w imieniu grupy politycznej UEN w sprawie walki z seksualnym wykorzystywaniem dzieci i pornografią dziecięcą (B6-0216/2008),
 - uwzględniając art. 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który przewiduje prawo dzieci do ochrony i opieki,
 - uwzględniając art. 34 Konwencji o prawach dziecka ONZ¹,
 - uwzględniając decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW z dnia 22 grudnia 2003 r. dotyczącą zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci i pornografii dziecięcej² („decyzja ramowa”),
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji sporządzone dnia 16 listopada 2007 r. na podstawie art. 12 decyzji ramowej (COM(2007)0716) („sprawozdanie Komisji”),
 - uwzględniając Konwencję Rady Europy o ochronie dzieci przed wykorzystywaniem seksualnym i przemocą seksualną³ („konwencja Rady Europy”),
 - uwzględniając Protokół fakultatywny do Konwencji ONZ o prawach dziecka w sprawie handlu dziećmi, dziecięcej prostytucji i dziecięcej pornografii z 2000 r.,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 16 stycznia 2008 r.: w kierunku strategii UE na rzecz praw dziecka⁴,
 - uwzględniając ustalenia Paktu na rzecz zapobiegania i powstrzymania seksualnego wykorzystywania dzieci zatwierdzonego w dniach 25-28 listopada 2008 r. w Rio de Janeiro na III światowym kongresie w sprawie zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci i młodocianych,
 - uwzględniając art. 114 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0012/2009),
- A. mając na uwadze, że konwencja Rady Europy podpisana przez dwadzieścia państw członkowskich UE jest pierwszym międzynarodowym dokumentem prawnym

¹ Przyjęta oraz otwarta do podpisu, ratyfikacji i przystąpienia rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ 44/25 z dnia 20 listopada 1989 r.

² Dz.U. L 13 z 20.1.2004, s. 44.

³ Przyjęta dnia 13 lipca 2007 r. przez Komitet Ministrów, CETS nr 201.

⁴ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0012.

kwalifikującym różne formy seksualnego wykorzystywania dzieci jako przestępstwa karne, w tym akty wykorzystywania popełnione między innymi z użyciem siły, przymusu lub gróźb, nawet w rodzinie,

- B. mając na uwadze, że siedem państw członkowskich nadal nie podpisało konwencji Rady Europy, a osiem państw członkowskich nie ratyfikowało jeszcze Protokołu fakultatywnego do Konwencji ONZ o prawach dziecka w sprawie handlu dziećmi, dziecięcej prostytucji i dziecięcej pornografii,
 - C. mając na uwadze, że dzieci w coraz większym stopniu korzystają z nowych technologii, a coraz większa część życia społecznego dzieci i ludzi młodych toczy się w Internecie, gdzie wykorzystywane są nieustannie rozwijające się zaawansowane technologie i narzędzia komunikacji; mając na uwadze, że w związku z tym Internet jest coraz częściej wykorzystywany przez potencjalnych i faktycznych sprawców przestępstw seksualnych, którzy za jego pomocą przygotowują akty seksualnego wykorzystania dzieci, w szczególności poprzez uwodzenie (tzw. grooming) i pornografię dziecięcą,
1. występuje do Rady z następującymi zaleceniami:
- (a) zachęcenie tych państw członkowskich, które jeszcze tego nie zrobiły, do podpisania, ratyfikowania i wdrożenia wszystkich odnośnych międzynarodowych konwencji, a przede wszystkim konwencji Rady Europy, ponieważ przewiduje ona dodatkową ochronę praw dziecka wykraczającą poza decyzję ramową, jak również Protokołu fakultatywnego do Konwencji ONZ o prawach dziecka w sprawie handlu dziećmi, dziecięcej prostytucji i dziecięcej pornografii;
 - (b) pomoc państwom członkowskim w ulepszeniu ich ustawodawstwa oraz eksterytorialnej współpracy państw członkowskich w tej dziedzinie; wzywa do klasyfikowania w całej UE przestępstw seksualnych przeciw dzieciom poniżej 18 roku życia jako wykorzystywania nieletnich, zgodnie z wyżej wymienioną rezolucją Parlamentu z dnia 16 stycznia 2008 r.;
 - (c) umożliwienie państwom członkowskim jednoznacznego wykluczenia konieczności spełnienia warunku podwójnej karalności do ustalenia jurysdykcji w przypadku czynów uznanych zgodnie z decyzją ramową za przestępstwa;
 - (d) zaapelowanie do państw członkowskich o nałożenie odpowiedzialności karnej na wszelkie formy seksualnego wykorzystywania dzieci;

Wdrożenie decyzji ramowej

- (e) pomoc państwom członkowskim, które jeszcze nie w pełni wdrożyły decyzję ramową, w uczynieniu tego jak najszybciej; w szczególności należy położyć nacisk na przyjęcie przepisów prawnych definiujących pornografię dziecięcą zgodnie z definicją zawartą w art. 1 lit. b) decyzji ramowej, stwarzając mechanizmy ochrony ofiar i wprowadzając w życie art. 8 ust. 1 lit. b) decyzji ramowej dotyczącego jurysdykcji eksterytorialnej (turystyka seksualna);
- (f) wezwanie do skutecznej ochrony przed seksualnym wykorzystywaniem dzieci poprzez

uznanie turystyki seksualnej za przestępstwo we wszystkich państwach członkowskich; wezwanie, by wszyscy obywatele UE, którzy popełniają przestępstwa seksualne wobec dzieci w UE lub poza jej granicami, podlegali jednolitemu eksterytorialnemu prawu karnemu stosowanemu w całej UE;

- (g) poprawa, we współpracy z Komisją i państwami członkowskimi, sposobu monitorowania wdrażania decyzji ramowej, tak aby terminowo uzyskiwać kompletne informacje, czego należy dokonać poprzez stworzenie mechanizmu, który umożliwiłby państwom członkowskim sporządzenie listy odpowiednich informacji, w tym definicji przestępstw, w stosownych dziedzinach tematycznych, co uprości porównanie systemów sądowych państw członkowskich;
- (h) zachęcenie państw członkowskich do składania szczegółowych sprawozdań na temat stanu współpracy transgranicznej, zwłaszcza jeżeli prawo lub praktyka przewiduje współpracę z organizacjami pozarządowymi;
- (i) zachęcenie państw członkowskich do składania sprawozdań na temat przeznaczenia aktywów przechwyconych w kontekście udowodnionych przypadków dziecięcej prostytucji lub pornografii;

Zmiana decyzji ramowej

- (j) zmiana decyzji ramowej na podstawie wniosku przedstawionego przez prezydencję Rady, inne państwo członkowskie lub ewentualnie przez Komisję w taki sposób, by podwyższyć poziom ochrony co najmniej do poziomu przewidzianego konwencją Rady Europy oraz zwiększyć nacisk na wykorzystywanie związane z Internetem i innymi technologiami komunikacyjnymi; zaleca zawarcie we wniosku następujących postanowień:
 - utworzenie krajowych systemów zarządzania dotyczących sprawców przestępstw seksualnych, które uwzględniałyby ocenę zagrożenia, a także programów interwencji mających na celu zapobiegnięcie zagrożeniu lub zminimalizowanie ryzyka ponownego popełnienia przestępstwa oraz opracowanie terapii, którym mogliby poddawać się sprawcy przestępstw seksualnych; takie programy interwencji oraz dobrowolnie podejmowana terapia mogłyby być finansowane z budżetu ogólnego UE w celu nadania priorytetu dobrobytowi dzieci w całej UE;
 - wzmocnienie podejścia opartego na prawach człowieka i stawiającego w centrum uwagi dobro ofiar;
 - odpowiedzialność karna za uwodzenie (tzw. grooming, czyli nagabywanie dzieci dla celów seksualnych) oraz zastosowanie definicji uwodzenia w oparciu o art. 23 konwencji Rady Europy;
 - odpowiedzialność karna za uczestnictwo w czynnościach seksualnych z udziałem osoby w wieku poniżej i powyżej wieku przyzwolenia, jednak poniżej 18. roku życia jeżeli użyto przymusu, siły lub groźby lub w przypadku nadużycia zaufania dziecka, prawnie uznanej władzy nad dzieckiem lub wpływu na dziecko, również w rodzinie, albo w przypadku wykorzystania szczególnie trudnej sytuacji dziecka,

zwłaszcza ze względu na jego ułomność psychiczną lub fizyczną, lub sytuacji zależności, bądź w sytuacjach, w których w zamian za udział w czynnościach seksualnych dziecko otrzymuje pieniądze lub inną formę wynagrodzenia lub świadczenia;

- odpowiedzialność karna za zmuszenie dziecka do małżeństwa;
- odpowiedzialność karna za świadome uczestnictwo w aktach pornograficznych z udziałem dzieci i celowe narażenie dzieci na bycie świadkami wykorzystywania seksualnego lub czynności seksualnych;
- odpowiedzialność karna operatorów platform dyskusyjnych („czatów”) lub forów internetowych o charakterze pedofilskim;
- środki służące zagwarantowaniu, że państwa członkowskie, w ramach kompleksowej strategii współpracy międzynarodowej, dyplomatycznej, administracyjnej i organów ścigania, podejmą odpowiednie kroki w celu usunięcia z Internetu nielegalnych materiałów przedstawiających wykorzystywanie dzieci u źródła ich rozpowszechniania, co zapewni ofiarom maksymalną ochronę, i będą współpracować z dostawcami usług internetowych w celu likwidowania stron internetowych wykorzystywanych do popełniania lub oferowania możliwości popełniania czynów uznanych za przestępcze zgodnie z decyzją ramową;
- pozwolenie krajowym organom ścigania na nakładanie na dostawców Internetu obowiązku blokowania dostępu do stron internetowych, które są wykorzystywane do popełniania lub reklamowania możliwości popełnienia czynów uznanych zgodnie z decyzją ramową za przestępstwa, a w przypadku niezastosowania się do tego wymogu żądania usunięcia zarejestrowanych nazw domen wykorzystywanych do takich celów;
- wspieranie starań Komisji, we współpracy z największymi firmami obsługującymi karty kredytowe, mających na celu zbadanie, czy z technicznego punktu widzenia możliwe jest zamknięcie lub zablokowanie w inny sposób systemu płatności przez Internet w odniesieniu do stron internetowych, na których prowadzona jest sprzedaż przez Internet pornografii dziecięcej; zachęcenie również innych podmiotów gospodarczych, takich jak banki, kantory wymiany walut, dostawcy usług internetowych i firmy obsługujące wyszukiwarki internetowe, do aktywnego udziału w staraniach mających na celu zwalczanie pornografii dziecięcej oraz innych form seksualnego wykorzystywania dzieci w celach komercyjnych;
- zachęcenie państw członkowskich do zapewnienia rodzicom łatwych w obsłudze programów umożliwiających zablokowanie dostępu ich dzieci do internetowych stron pornograficznych;
- przyjęcie środków mających na celu skłonienie ofiar wykorzystywania seksualnego do składania pozwów w postępowaniu karnym lub cywilnym w sądach krajowych przeciw przestępcom seksualnym;

- zmiana art. 5 ust. 3 dyrektywy ramowej, stanowiącego jedynie minimalną podstawę zapobiegania sytuacjom, w których osoby skazane za przestępstwa seksualne mogłyby mieć dostęp do dzieci z tytułu wykonywanej pracy lub działalności wolontariackiej związanej z regularnymi kontaktami z dziećmi, między innymi w taki sposób, aby państwa członkowskie miały obowiązek zagwarantowania, by osoby ubiegające się o określone stanowiska wiążące się z pracą z dziećmi musiały poddać się kontroli pod kątem karalności, oraz tak, aby uwzględnić ustanowienie jasnych przepisów lub wytycznych dla pracodawców dotyczących ich obowiązków w tym zakresie;
- ułatwienie współpracy międzynarodowej poprzez zastosowanie instrumentów przewidzianych w art. 38 konwencji Rady Europy;
- zwolnienie określonych grup zawodowych z obowiązku zachowania poufności w razie uzyskania informacji o czynie uznanym zgodnie z decyzją ramową za przestępstwo lub posiadania poważnych podstaw, by sądzić, że mogło dojść do popełnienia takiego przestępstwa, jeśli informacje te pochodzą bezpośrednio od ofiary wykorzystania seksualnego;
- obowiązek zgłaszania przez osoby, które w pracy mają stały kontakt z dziećmi, przypadków, w których mają oni uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że doszło do wykorzystania;
- poprawę rozpoznawania dzieci wykorzystywanych poprzez szkolenie personelu mającego z nimi regularny kontakt oraz szkolenie pracowników organów ścigania, którzy mogą mieć kontakt z wykorzystywanymi dziećmi;
- zapewnienie jak największej ochrony dzieci w postępowaniu sądowym oraz w trakcie dochodzenia, aby uniknąć urazu psychicznego, poprzez ustalenie specjalnych zasad dotyczących sposobu gromadzenia dowodów z zeznań poszkodowanych dzieci;
- zakazanie reklam nakłaniających do popełnienia czynów uznanych zgodnie z decyzją ramową za przestępstwa;
- odpowiedzialność karna za podżeganie do popełnienia, pomocnictwo w popełnieniu i usiłowanie popełnienia wszystkich czynów uznanych zgodnie z decyzją ramową za przestępstwa oraz za usiłowanie ich popełnienia;
- zachęcanie państw członkowskich do podejmowania wszelkich koniecznych działań w celu zapobiegania dyskryminacji dzieci, które padły ofiarą wykorzystywania, i ich piętnowaniu;
- poszerzenie katalogu okoliczności obciążających przy wymiarze sankcji za czyny uznane zgodnie z decyzją ramową za przestępstwa o okoliczności obciążające wymienione w art. 28 konwencji Rady Europy;
- zakwalifikowanie wykorzystania przewagi sprawcy (w rodzinie, edukacji, stosunkach zawodowych, w przypadku nielegalnej migracji itd.) jako okoliczności

obciążającej;

(k) zachęcenie wszystkich państw członkowskich do utworzenia systemu powiadamiania o zaginionych dzieciach w celu poprawy współpracy na szczeblu europejskim;

(l) stworzenie wraz z państwami członkowskimi i Komisją programu działania mającego na celu zapewnienie odpowiedniej ochrony i odpowiedniego wsparcia dzieciom, które rozpoznano jako wykorzystywane seksualnie w materiałach pornograficznych;

o o

o

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie, a także do przedstawienia go do wglądu Komisji Europejskiej oraz państwom członkowskim.

UZASADNIENIE

Wykorzystywanie seksualne dzieci i pornografia dziecięca stanowią bardzo poważne naruszenie praw człowieka.

Ze sprawozdania Komisji wynika, że nie wszystkie państwa członkowskie zastosowały się do przepisów decyzji ramowej Rady 2004/68/WSiSW z dnia 22 grudnia 2003 r.

Pomimo że systemy prawne państw członkowskich przewidują sankcje zapewniające dość wysoki poziom ochrony przeciwko nadużyciom i seksualnemu wykorzystywaniu dzieci oraz pornografii dziecięcej, sprawozdawczyni jest zdania, iż należy uaktualnić decyzję ramową z 2004 r. tak, aby zwiększyć poziom bezpieczeństwa dzieci, głównie z uwagi na stały rozwój nowych technologii, szczególnie Internetu, oraz stosowanie nowych form uwodzenia dzieci przez Internet w celach seksualnych (tzw. grooming) przez pedofilów.

Ponadto należałoby kontynuować prace nad zaleceniami w następujących kwestiach:

- ratyfikacji Konwencji Rady Europy o ochronie dzieci przed wykorzystywaniem seksualnym i przemocą seksualną z dnia 25 października 2007 r.;
- uwodzenie dzieci przez Internet w celach seksualnych należy uznać za przestępstwo;
- definicję uwodzenia należałoby oprzeć na definicji zawartej w art. 23 wspomnianej wyżej Konwencji Rady Europy o ochronie dzieci przed wykorzystywaniem seksualnym i przemocą seksualną z października 2007 r.;
- uczestnictwo w czynnościach seksualnych z udziałem dzieci poniżej i powyżej pewnego wieku należy uznawać za przestępstwo we wszystkich przypadkach przewidzianych w decyzji ramowej, a także przypadkach przewidzianych we wspomnianej wyżej konwencji Rady Europy;
- należy zobowiązać państwa członkowskie do wymiany informacji zawartych w rejestrach karnych o osobach skazanych za przestępstwa seksualne w celu zakazania im dostępu do miejsc pracy i wykonywania działalności wolontariackiej związanej z bezpośrednim kontaktem z dziećmi;
- poprawa współpracy eksterytorialnej i zażądanie od państw członkowskich wyłączenia zasady podwójnej karalności;
- wykluczenie możliwości wykonywania działalności zawodowej związanej z kontaktem z dziećmi przez osoby skazane za przestępstwa seksualne;
- lepsza ochrona ofiar w trakcie prowadzenia dochodzenia oraz przed i po zakończeniu ewentualnego procesu sądowego.

PROJEKT ZALECENIA (B6-0216/2008)

zgodnie z art. 114 ust. 1 Regulaminu

złożyła Roberta Angelilli

w imieniu grupy politycznej UEN

w sprawie walki z seksualnym wykorzystywaniem dzieci i pornografią dziecięcą

Parlament Europejski,

- uwzględniając decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW z dnia 22 grudnia 2003 r. dotyczącą zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci i pornografii dziecięcej,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji na podstawie art. 12 decyzji ramowej Rady 2004/68/WSiSW z dnia 22 grudnia 2003 r.,
 - uwzględniając art. 114 ust. 1 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 12 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2004/86/WSiSW państwa członkowskie powinny podjąć środki niezbędne do wdrożenia tej decyzji do dnia 20 stycznia 2006 r.,
- B. mając na uwadze, że z końcem kwietnia 2007 r. trzy państwa członkowskie jeszcze nie wdrożyły decyzji ramowej Rady 2004/68/WSiSW,
1. występuje do Rady z następującymi zaleceniami:
- (a) wezwanie państw członkowskich, które dotąd nie wdrożyły wspomnianej decyzji ramowej, aby uczyniły to jak najszybciej;
 - (b) wezwanie państw członkowskich, które dotąd nie przyjęły przepisów prawnych definiujących pornografię dziecięcą zgodnie z definicją zawartą w art. 1 lit. b) decyzji ramowej, aby uczyniły to jak najszybciej;
 - (c) wezwanie państw członkowskich, które dotąd nie przekazały odpowiedniej dokumentacji do celu oceny ich przepisów prawnych dotyczących definicji „systemu komputerowego”, aby uczyniły to jak najszybciej;
 - (d) wezwanie państw członkowskich, które dotąd nie spełniły minimalnego wymogu uznania pornografii dziecięcej za przestępstwo, aby uczyniły to jak najszybciej;

- (e) wezwanie państw członkowskich, które dotąd nie stosują zasady jurysdykcji eksterytorialnej w przypadku, gdy sprawca jest obywatelem danego państwa, aby uczyniły to jak najszybciej;
 - (f) wezwanie państw członkowskich, które dotąd nie przyjęły przepisów prawnych mających na celu wzmocnienie ochrony dzieci będących ofiarami wykorzystywania seksualnego oraz zwiększenie pomocy dla nich, aby uczyniły to jak najszybciej;
2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie, a także do przedstawienia go do wglądu Komisji Europejskiej oraz właściwej komisji Parlamentu Europejskiego.

8.10.2008

OPINIA KOMISJI PRAW KOBIEC I RÓWNOUPRAWNIENIA

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie walki z seksualnym wykorzystywaniem dzieci i pornografii dziecięcej
(2008/2144(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Lissy Gröner

WSKAZÓWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zauważa z niepokojem zjawisko coraz szerzej rozprzestrzenianej za pośrednictwem Internetu pornografii dziecięcej z udziałem dzieci w coraz młodszym wieku; wzywa państwa członkowskie, aby uczyniły blokowanie dostępu do stron internetowych zawierających pornografię dziecięcą prawnie wiążącym obowiązkiem, tak aby przedsiębiorstwa oferujące dostęp do Internetu były zobowiązane do blokowania tego typu stron łamiących prawo;
2. apeluje do Komisji, aby w ramach współpracy międzynarodowej zwiększyła wysiłki na rzecz filtrowania i zamykania stron internetowych pokazujących pornografię dziecięcą;
3. wzywa państwa członkowskie do przedkładania sprawozdań z przebiegu dialogu z zainteresowanymi stronami na temat zamykania nielegalnych stron internetowych; wzywa Komisję do intensyfikacji rozmów z organami krajowymi i z zainteresowanymi stronami w celu opracowania zintegrowanej strategii zamykania tychże stron internetowych;
4. podkreśla w szczególności potrzebę opracowania kampanii uświadamiających dla rodziców i nastolatków dotyczących zagrożeń, jakie niesie pornografia dziecięca w Internecie, a w szczególności w zakresie zagrożeń wykorzystaniem seksualnym na czatach i forach internetowych; gratuluje państwom członkowskim, które organizują już takie kampanie;

5. wyraża uznanie dla europejskich organizacji pozarządowych i zawodowych, które opracowały już kampanie skierowane do rodziców i dzieci;
6. wzywa państwa członkowskie, by odpowiednio wspierały ofiary i ich rodziny oraz by informowały Komisję o konkretnych środkach podjętych w tym zakresie, zwłaszcza jeśli chodzi o wsparcie językowe, doradztwo prawne i psychologiczno-socjalne, przyznawanie specjalnych dokumentów pobytowych oraz udzielanie pomocy w postępowaniu karnym;
7. wzywa państwa członkowskie do poprawy ochrony dzieci wykorzystywanych przez członków rodziny;
8. wzywa państwa członkowskie do składania szczegółowych sprawozdań na temat stanu współpracy transgranicznej, zwłaszcza jeżeli prawo lub praktyka przewiduje współpracę z organizacjami pozarządowymi;
9. wzywa EUROPOL do utworzenia specjalnej jednostki ds. pornografii i prostytucji dziecięcej, w skład której wejdą eksperci przeszkoleni w zakresie zagadnień dotyczących płci i która ma za cel współpracę z wirtualną globalną grupą specjalną (Virtual Global Taskforce); wzywa do bliskiej współpracy między tą jednostką specjalną i organami policji państw członkowskich państw trzecich odpowiedzialnymi za obszar pornografii i prostytucji dziecięcej, a by w ten sposób zbudować międzynarodową sieć na rzecz walki z tymi zjawiskami;
10. wzywa państwa członkowskie do składania sprawozdań na temat przeznaczenia aktywów przechwyconych w kontekście udowodnionych przypadków dziecięcej prostytucji lub pornografii;
11. wzywa państwa członkowskie, by dokonały przeglądu swoich przepisów proceduralnych dotyczących jurysdykcji i eksterytorialności w celu zagwarantowania, że sprawcy nie unikną oskarżenia; zachęca właściwe organy do wymiany informacji na ten temat;
12. wzywa Komisję, by we współpracy z państwami członkowskimi i z właściwymi organami międzynarodowymi przedstawiała regularnie badanie dokonujące analizy danych przedstawionych w rozbiciu na płeć, a które powinno skupiać się w szczególności na następujących punktach:
 - pochodzeniu ofiar,
 - środowisku społecznym i rodzinnym,
 - możliwych powiązaniach z międzynarodowym handlem ludźmi,
 - roli rodziny w przypadkach prostytucji lub pornografii dziecięcej,
 - przypadkach, w których występuje więcej ofiar;
 - ofertach pracy, zwłaszcza w sektorze usług, skierowanych do małoletnich dziewcząt;
13. wzywa państwa członkowskie do sprawdzenia, czy ich prawo w zakresie ochrony dzieci

nadal gwarantuje odpowiednią ochronę przed seksualnym wykorzystywaniem dzieci i nastolatków w świetle rosnącej skali wykorzystywania i molestowania seksualnego przy użyciu nowych technologii medialnych i komunikacyjnych oraz ogólnej tendencji uświadczenia seksualnego dzieci i nastolatków;

14. wzywa Komisję, by oceniła dalsze potrzeby z punktu widzenia ochrony ofiar i ich rodzin, z uwzględnieniem alternatywnych form rodziny.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	7.10.2008
Wynik głosowania końcowego	+ : 25 - : 1 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Edit Bauer, Emine Bozkurt, Ilda Figueiredo, Věra Flasarová, Claire Gibault, Lissy Gröner, Zita Gurmai, Esther Herranz García, Anneli Jäätteenmäki, Lívia Járóka, Piia-Noora Kauppi, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Roselyne Lefrançois, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Zita Pleštinská, Christa Prets, Teresa Riera Madurell, Raül Romeva i Rueda, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Anne Van Lancker, Anna Záborská
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Mary Honeyball, Marusya Ivanova Lyubcheva, Maria Petre, Petya Stavreva

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	21.1.2009
Wynik głosowania końcowego	+: 45 -: 0 0: 7
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Alexander Alvaro, Roberta Angelilli, Mario Borghezio, Catherine Boursier, Emine Bozkurt, Philip Bradbourn, Mihael Brejc, Kathalijne Maria Buitenweg, Maddalena Calia, Michael Cashman, Giusto Catania, Jean-Marie Cavada, Carlos Coelho, Elly de Groen-Kouwenhoven, Gérard Deprez, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Bárbara Dührkop Dührkop, Claudio Fava, Urszula Gacek, Kinga Gál, Patrick Gaubert, Roland Gewalt, Jeanine Hennis-Plasschaert, Ewa Klamt, Magda Kósáné Kovács, Stavros Lambrinidis, Henrik Lax, Roselyne Lefrançois, Baroness Sarah Ludford, Viktória Mohácsi, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Rareș-Lucian Niculescu, Martine Roure, Sebastiano Sanzarello, Inger Segelström, Csaba Sógor, Vladimir Urutchev, Ioannis Varvitsiotis, Manfred Weber, Tatjana Ždanoka
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Edit Bauer, Simon Busuttil, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Genowefa Grabowska, Ona Juknevičienė, Antonio Masip Hidalgo, Nicolae Vlad Popa, Luca Romagnoli, Eva-Britt Svensson, Stefano Zappalà